

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXVIII. An habitui Monastico, & Tonsurae sua sit Antiquitas & Ratio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

QVÆSTIO LXVII.

*An vita EREMITICA sit
probanda?*

LVTHERANI vt Magdeburgenses Cent. 4. & 5. cap. 6. & 10. CALVINVS Instir. 1. 4. cap. 13. §. 16. culpant duo: Solitudinem, & Austeritatem.

SVADENT istis Solitudinem; 1. Quia petitur ex odio generis humani; contra Hebr. 10. Non deferentes collectionem nostram. 2. Quia deferuntur officia charitatis à Deo mandata: contra Heb. 10. Adiuuemus nos invicem.

Austeritatem: 3. Quia se exponunt periculis & tentationibus: contra Matth. 4. Non tentabis Dominum Deum tuum. 4. Quia sui ipsorum homicidæ sunt ieiuniis: &c. contra Col. 2. Habeto honorem corpori. 5. Quia multi Religionem posuerunt in fatuis ridiculisque rebus: vt Simon Salus.

AVTOR. Vita eremitica est Sancta. 1. Testis Scriptura in Antiebristomeo part. 2. quæst. 28. ab exemplo Helia, & Baptistæ: cuius & desertum, viduum, cultumque mirè interpretantur Magdeburgenses Centuria 1. libr. 1. capis. 6. Bucerus & Zwinglius, apud Bellarmin. lib. 2. cap. 39.

2. S. Patres eam iustis vehunt encomiis.

3. Rectaque illam ratio ruetur multiplex. 1. Tulit enim viros sanctissimos. 2. Quia solitudo & Austeritas sunt optima media ad finem vltimum consequendum: accedit Oratio, Consolatio, victoria sui & cupiditatum, Pœnitentiæ fructus; Ne cui saltem maculare vitam crimine possent.

DICO AD I. Non hominum odio; sed purioris Vitæ studio secedunt. Aug. l.

I. de morib. Eccl. c. 9. Quid est quod vident, qui non possunt homines non diligere; et tamen possunt homines non videre? Profecto illud, quicquid est, præstantius est rebus humanis, cuius contemplatione potest homo sine homine vivere.

AD II. Aug. ibid. c. 31. Videntur nonnulli plus, quàm oporteret, deseruisse res humanas: Non considerantibus, quantum nobis eorum animus in orationibus prosit, & vita ad exemplum, quorum corpora videre non sinimur.

AD III. Non, exponere se; sed temerè exponere periculo, peccatum est.

AD IV. Quin multi talibus per diu vixerunt. Honorem verò corpori habet; vt is, qui ait, 1. Cor. 9. Castigo corpus meum, &c. & tamen ei præbent necessaria.

AD V. Instinctus S. Spiritus id egit. Sic Itaiam cap. 20. iussit incedere nudum: Ieremiam, cap. 28. catenatum: Ezechielem, cap. 4. edere panem fimo bouino coctum, cubare per 390. &c.

QVÆSTIO LXVIII.

*An habitus monastici & tonsura sua sit
Antiquitas, & Ratio?*

LVTHERANI, vt Magdeburgenses Cent. 4. cap. 6. Vtrumque superstitionis arguunt; diffiniuntque Scripturæ, & Ecclesiæ puræ dicunt.

CALVINVS Instir. 1. 4. c. 19. §. 27. Vsum habitus cœpisse putat tempore S. Augustini: Causam tonsuræ, quod tunc solum delicati essent comati.

SVADET istis. Hortensius Landus: 1. Quia, Leu. 19. Non attondebis comam in rotundum. 2. Ierem. 9. Dissergam omnes circumtonsos in comam. 3. Luit. 21. Sacerdotes non radent caput, neque barbam. 4. Baruch ult. Ieremias ridet sacrificulus rados caput & barbam.

AV

AUTOR. I. Habitu notabili proficientes mundi contemptum ac poenitentiam indui peruectus est. Teste S. Dionysio lib. Eccl. Hierarch. c. 6. Athanasius, ait *fuscam ac vilem* gerunt: Palladius, *cucullis* vfas Sanctimonialia: Tertullianus, *Deo dicatos habitus* ferunt. Ecce antiquitatem.

II. RATIO monastici habitus est Dionysio Basilio, 1. Mutatio vitæ, & ad designandum huius propriam professionem. 2. Ut sic insignes habitu cogatur rectius vivere, ceu cognitu faciles. 3. *Cucullus*, ait Cassianus, denotat infantilem simplicitatem & innocentiam. 4. *Saccus*, ait Hieronymus & Cassianus, poenitentiam, mundique contemptum indicat.

III. TONSURARI peruectus est. Dionys. *Sacerdos signo crucis eum consignatum tondet; omnique veste detracta eum aliam induit.* Anicetus Papa iubet in modum spheræ caput radi. Isidorus & Beda aiunt, S. Petrum gestasse primum coronam; ac inde clericalem descendere tonsuram, similem hodiernæ monachali, teste Concilio Toletano.

IV. RATIO Tonsuræ. 1. Quia, Concil. Agath. iubet poenitentes tonderi. 2. *Isidori*: Imitatio Nazaræorum, qui die consecrationis suæ radebantur, coma infernè defluente. 3. *Beda*. Insigne coronæ Dominicæ. 4. *Isido*. In signum abiiciendorum superfluatorum. 5. *Dionysius*. In signum vitæ apertæ & puræ.

Vnde figmenta Lutheri & Caluini patent.

DICO AD ista *Ischilio* teste: Sic tonderi, erat ornare comam: quod ueti-

tum. Deinde, Sacerdotibus Iudæorum erat prohibita rasura; ne similes essent gentilium sacrificulis. Demum, ista erant Ceremonialia; ideo nil obligant hodie.

QVÆSTIO LXIX.

An Monachis Laborare necesse:
& nescius Mendicare?

CALVINUS *Instit.* l. 4. c. 31. §. 10. Cum Wicleffo pertendit, Monachos solum suis victitare laboribus oportere.

1. Idque vi seu Præcepti, seu Consilii, Eph. 4. 1. Thes. 4. 2. Thes. 3. 2. Quia, & Augustinus lib. de opere Mon. cap. 17. nec contemplatiuos, ut maxime vult exemptos à labore. 3. Quia, si mos perpetuus obinet monasticus.

AUTOR. Laborandi præceptum diuinum omnibus commune est.

1. Vi, Eph. 4. *non furetur quis.* 1. Vi, Thes. 4. *Honestè ambuletis ad eos, qui foris sunt; Et nullius aliquid desideretis.* 2. Thes. 3. *Audiuiimus enim aliquos inter vos inquietos esse, nil operantes, sed curiosè agentes.*

2. Qua causa S. Augustinus arguit otiosos laborifugas. Qui autem prædicant, sacrificant, verè laborant operarii digni etiam mercede sua. Quin, cap. 25. ait ex Act. 11. qui omnia in commune ad pedes Apostolorum deposuerant, non coactos laborare; sed collectis Græcorum sustentatos esse.

3. Nec contemplatiuos ad laborem obligat, cum intendunt altiori bono orationis, Psalmodia. &c. Quæ tamen vult interponi exercitio corporali.

4. Ad hoc quoddam sua regula adstringebat principaliter: quod plerique venirent laici ad monasticen.

Hinc